MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Gammel Ost og Blomsterduft (Lau Lauritzen Sr., DK, 1916)
Nordisk Films Kompagni

Ns 1414 (pdf: p. 2–9)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Niels Meyn,
Carlsbergvej 14.
Valby.
København.

Til Tilbrettelæggelse
7/9-15 [Valby 3588 x]
A B

Nemesis

En dramatisk Kærlighedstragedie i 40. Afdelinger, (III Akter)
(Til Skræk og Advarsel for ligesindede)

af

Niels Meyn.

H. Lauritz Olsen.

Personerne:
Frits, en ung Læge.
Else, hans ældste
Gerda, der samme.
Karen, ditto
Eva, ditto
Anita, do.
Jenny, do.
Inge, do.
Lilly, do.
Kay, Løjtnant, Frits's Ven. F. Buch
Ingrid, hans Forlovede.

Handlingen.

I Akt.

1. Løjtnant Kay skal paa Bal.
2. Kays Kæreste ringer til ham.
3. Jo skal ligge til at jeg, anin Skat
4. Kay Ven, Frits, kommer paa Besøg.
5. Kay beder Frits hente ny Ven skyfet.
6. Hvad Frits oplagde.
7. En underfuld Idé.
8. En original Dekoration.
9. Endelig!
10. Jeg formøder.
11. Kay Kæreste.
12. Ballet.
13. Til Glæde for andre
14. Kay stavrede
15. Tilbageregt
16. Kay svarer Karen

II akt

17. Hos Frits
18. „Frits's Elskede"
19. Et vanskeligt Valg.
20. Brevet.
21. En behagelig Afbrydelse
22. En Besøg
23. En skrivende Idé.
24. Frits kommer hjem.
25. gider Du besøge et Barn for mig
26. Planen lægges
27. Sikker Afsendelse.

III akt

28. De Sammensvorne paa Gerningsstedet
29. To Venner.
30. Karen!
31. Krigsraad.
32. Jo skal skaffe dem Hænder.
33. Offeret ankommer.
34. Paa Vej.
35. En halv Time forsent
36. Krigsskueplads
37. Byllet-giften
38. Endelig!
39. Nemesis
40. Slut paa Legen.

I Akt

1.) Løjtnant Kay skal paa Bal. Et hyggeligt Ungkarlesoværelse. – Sin Seng. – Aabent Klædeskab, Toilettbord, Servante. Uorden over det hele. Kay er i Manchetskjorte og blaa Uniformsbenklæder. Han er ved at føre Halsbo paa. – Paa Natbordet staar en Telefon. Telefonen ringer. Kay gaar hen og tager den.

2.) Kays Kæreste ringer til ham. Et lille Kabinet. En smuk, ung Pige i Ballkjole. Hun ringer op i Telefonen. Hun taler livligt og ringer af. Saa ser hun paa sig selv i et Spejl.

3). Jeg skal ligge til at gaa, min Skat. Kays Værelse. Han taler ivrig i Telefonen og ringer af. Saa roder han vildt rundt efter sin Kravekrapper og taver Uorden, saaledes saa kun et Mandfolk, der har travlt, kan gøre det.

4). Kay Ven, Fritz, kommer paa Besøg. Trappegangen udenfor Kay Lejlighed. – Fritz, der er en rigtig udhalet, ung Laps, kommer op ad Trappen og ringer paa Døren. – Kay kommer ud og lukker op med en Kam i den ene og en Børste i den anden Haand. De hilser pænt paa hinanden og gaar ind.

5.) Kay beder Fritz have sig undskyldt. Fritz sidder overskrævs paa en Stol og ryger Cigaretter. Kay gør en Undskyldning og forsvinder ind i den anden Stue, hvor han lukker Døren. Fritz gaar ankring og undersøger de forskellige Ting. Han tager Kays ene, Handske og holder lidt Blæk i den. Saa opdager han i Vinduskarmen en Æske med glaslaag. – Det er en Sommerfuglesamling. – Han ser lidt paa den og lægger den fra sig. – Saa gaber han. – Pludselig faar han en Idé. Han banker paa Døren ind til Kay og siger noget. – Døren er laaset, og Kay vil ikke lukke op. – Fritz bøjer sig ned og kigger ind gennem Nøglehullet.

6.) Hvad Fritz opdagede. Man ser det Stykke af den anden Stue, som Fritz kan se gennem Nøglehullet. Kay har trukket sine Benklæder op og er ved at anbringe en lang flad Valpude paa hver Ben. Han binder dem fast og trækker Benklæderne ned. –

7) En underfuld Idé. Fritz er dybsindig af Læsefrugter

Mlle Meyn.
Valby.
- København.

over sin Opdagelse. - I det samme kommer Kay ind, og Fritz lader sig dumpe ned paa sin Stol og tænder en Cigaret. - Kay tager en ren Flip paa. Denne vanskelige Operation, der foregaar foran et lille Spejl, og som tager Tid og Anstrengelse, benytter Fritz sig af. Han rækker ved elfin Asken med Sammenfuglene, og tager glasdaaget af. - Saa rækker han forsigtig Stolen hen bag ved Kay.

8.) En original Dekoration. Den vises i forstørret Billede det nederste af Kay: man ser hans Bagge og Fritz's Hænder, der vandrer fra Asken med Sammenfuglene til Laggene. - Smaadyrene, der er paa Knappenaale, fæstes paa Laggene paa en dekorativ og virkningsfuld Maade. -

9). Endelig! Kay har faaet Flippen til at sidde. Han tager Vest og Vaabenskabet paa. Spænder Sablen om Lænd, sætter Huen paa Hovedet og trækker den venstre, hvide Handske paa. - Han og Fritz gaar. -

10). God Fornøjelse! Nede paa Gaden. Fritz og Kay kommer ud. - Kay raaber en Bil an og stiger ind. Fritz ser efter ham og er ved at revne af Latter.

11.) Kays Karet. Kay hentes sin Karet, der staar i Villaens Dør og venter utaalmodig paa ham. - Han gaar op til Hende og fører hende ned til Vognen. - Hun ser ikke Sommerfuglene. -

12.) Ballet. En smuk Forstue, hvor to Tjenere hjælper Balgæsterne Tøjet af. Kay og Karsten kommer. Han afleverer Kappe, Hue og Sabel, trækker den anden hvide Handske paa, byder sin Karet Armen og gaar ind gennem Døren til Balsalen. - Tjenerne opdager hans zoologiske Samling og vil stoppe ham. men det er for sent. -

13.) Til Glæde for andre. Kay og Karsten vandrer gennem Balsalen til Glæde og Fryd for Selskabet. De gaar hen mod Vertsparret, hvor Værten og Værtinden opfordrer sig. - Kay, der er stolt af sine kraftige Lægge, gør martialske Skridt. - Selskabet morer sig og klinker sammen. - Kay møder Værtindens, som Øjeblikket paa hans Karet. Han bliver forestillet for en Dame. Rasker nu han den høje Handske af og rækker hende Haanden med et elegant Buk. Damen tager Haanden til sig, den er blevet varm af Blodet,

sam Frits holdte i Hanskerne. Kay har vendt sig til den næste. Damen fra fjor ophører de ulykkelige Sammenstødelser. Hun glemmer den sorte Haand og giver sig til at le. Andre kommer til. – Almindelig Munterhed. – Kays Kæreste ophører, hvor den er ivejen og gør ham opmærksom paa det. Han bliver bestyrtet. Og han leder i sin Forvirring den sorte Haand fare henover Ansigtet. Virkningen er storslaaet. – Kay fortrækker et smertelig Tilbageblik.

14.) Kays Stormask. – Hvisets Bedærelse, hvor Kay er ved at vaske sig, mens en Tjener piller Sammenstødelserne af. – Hvergang Kay dukker Hovedet i Vandet, ler Tjeneren og bliver grovalvorlig, naar Kay ser paa ham. – Pludselig trækker Kay Hovedet hurtigt op og ser Tjenerens grin, der stivner i lutter medfølelende ærbødighed. Han bliver vaerende og slaar Vandfadet ud over Tjenerens Hoved. – Hans Kæreste kommer i det samme. – Hun er gradefordig og ulykkelig.

16.) Tilbageblikket. Kay og Kæresten stiger op i Vognen fulgt af den deltagende Vært og hans Kone. De har svært ved at holde sig alvorlige. – Bilen kører. –

16.) Kay svæver Hjem. Udenfor Villaen, hvor Kæresten bor. Kay taler ivrigt og forklarer. Hun hører andægtig til. Tilsidst rejser han en krøllet Haand i Luften. Han sværger dyrt Hjem. – Hun nikker bifaldende. –

II Akt. Dagen efter

17.) Hos Frits. Frits sidder ved sit elegante Skrivebord. Han er iført Fløjels-hjemmejakke. – Stuen er elegant og flot. – Foran sig paa Skrivebordet har han tillagt en vifteformet Rosette. Han sidder og skriver derpaa. Rosetten bestaar af 8 Damepatentgaljer. – Han ryger Cigaretter, og den tykke Røg hænger omkring ham.

18 „Frits's Elskede." Rosetten i stort Billede. Den skaar d. Navn og en Adresse under hvert Billede.

1) Ella Hansen, Kristianborggade 16.
2) Gerda Petersen, Palægade 4
3) Eva Brandt, Villa „Sælgt" Strandvejen
4) Karen Jørg. Ryelsgaardsvej 6.
5) Anita Krum, Rosenvej 48
6) Jenny Egebjerg, Jagtvejen 2.
7) Inge Jansen, Ambulancevej 9
8) Lilly Lange, Jernbanealle 15.

19.) Et vanskeligt Valg. Fritz sidder lidt og ser paa Rosetten, som Løjen har at Billederne og kysser det ømt. Et Øjeblik ser han paa det, saa beslutsomme han sig om og løjer et andet. Han klæder sig hag Øret. - Tilsidst gik han ihlænd og valgte et. - Saa løjer han Papir frem og skriver et Brev. -

20.) Brevet:

Deilige lille Eva,

Mød mig imorgen - min eneste Skat -
i Frederiksberg Have ved Banken, du ved nok -
kan Klokken 1. Din til Døden tro

Fritz.

21.) En behagelig Afbrydelse. Ligesom han vil til at lægge Brevet i en Konvolut, ringer Telefonen. Han tager den og lytter. Han synes kendelig oplivet:

{ "Vil De komme op paa Blodet og faa Penge for den Historie, De har skrevet." }

Han lægger glad Telefonen fra sig. glemmer Brev og Billeder paa Bordet og gaar ind i en anden Stue. Han vender Skabs tilbage. Han har skiftet Frakke og løjet Hat, Lapsestok og Handsker. Han ser beundrende paa sig selv i Spejlet og forsvinder. -

22.) Et Besøg. Da han er gaaet, kommer Vogn paa Besøg. Fritzes Vikhalderske viser ham ind i Stuen. Han er i civilt Tøj. Han gaar omkring og kontrolerer Arme og en Mine som Skuespiller Aggerholm, da denne spillede Napoleon. - Han stirrer anerkendt frem for sig. - Ser paa sit Ur. - Gaar ØJe paa en Ligkiste. Han tænder en og stikker 7 i Lommen. Saa driver han hen til Skrivebordet, hvor han faar Øje paa Brevet og Billederne. - Et Smil breder sig over hans Ansigt (og Napoleon Bonaparte-Aggerholm forsvinder) Han læser Brevet, sætter sig ved Bordet og tager Papir frem. - Han skriver ivrigt og konferer ind imellem paa Billederne. -

2

23.) En glimrende Idé. Han er færdig med at skrive og holder en lille Stabel Breve op, der er til hvert af de 7 Pigebørn, og der staar afskrevet det samme ~~i~~, som i det, Fritz skrev.

5)

24.) Han putter dem i Konvolutter og skriver Adresse paa, saa sætter han Frimærker paa. Senere putter han Brevene i Lommen, gaar i Arden paa Skrivebordet og sætter sig hen paa Divanen. –

24.) Frits kommer hjem. Da han har siddet et Øjeblik og grædet sig, kommer Frits ind. – Han er i Selskabs-Humør og ser ikke straks Kay. – Han kaster Hat og Stok hen i en Krog og tager en lille Bunke Sedler frem og ruller i Bufferen ned om dem. – Saa opdager han pludselig Kay, og hans glade Mine svinder og giver Plads for en barok-komisk Forvirring. Kay rejser sig og gaar hen til ham med et venligt Smil og rækker ham Haanden. – Frits ser lidt paa ham, han er ikke helt overbevist. – Kay tænker sig om den forgangne Aften, minder paa sine Løgne og Frits Leende af Frits. – De ler begge to hjerteligt – Kay mest. – Forsoning.

25.) Gider du besørge et Brev for mig. Frits sætter sig ved Skrivebordet, gør Brevet paa fin færdigt, Kay putter det i Lommen og tager nærende Afsked. – Frits vil byde ham en Cigar, han aabner Kassen, ser lidt paa den og stirrer vist paa Kay. Saa tager han Kassen tilbage, tager en enkelt frem og rækker Kay den. Kay gaar. –

26.) Planen lægges. Kay staaer midt i sin Stue. Kay kommer ind. Kysser hende og begynder at fortælle. Han viser hende alle 8 Breve, mens han fortæller. Hun ler og gaar ind paa hans Plan. – Han tager Afsked (ad libitum) og gaar. –

27.) Sidste Afsendelse. Kay staar ved en Postkasse og lader Brevene – et for et – dumpe ned. – Han er i glimrende Humør. –

III Akt – næste Dag

28.) De Sammensvorne paa Gerningsstedet. En Plads i Frederiksberg Have. (eller anden Stor Park. I Baggrunden en Bænk. – Træer, Tætte Buske, hvor man kan skjule sig. Kay og Ingrid ankommer med hinanden under Armen. – Han ser paa sit Ur og forklarer, hun nikker

Til Haan og gaar. - Han gennem sig Bog Buskene eller klatrer op i et Træ - et Sted, hvor han kan se og ses. -

29.) To Veninder. Else og Gerda kommer gaaende med hinanden under Armen. De standser og taler sammen. Pludselig ser Else paa sit Ur og faar meget travlt

{ „Jeg skal paa en Visit" }

Gerda ser ogsaa paa sit Ur:

{ „Og jeg skal møde min Bror inde i Byen." }

Stor, rørende Afskedsscene med Ømhed og Nys og hele Mekanismen. De gaar ud, hver til sin Side. - Karen kommer ind og sætter sig paa Banken. Gerda og Else kommer tilbage samtidig. De stirrer forbavset paa hinanden og ser med Vilje til den modsatte Side. Eva kommer og sætter sig paa Banken ved Siden af Karen. - Anita kommer og lidt senere Jenny. - Inge kommer ogsaa. - De har hver sit Brev i Haanden, og hele Banden skuler mistænksomt til hinanden. - Lilly kommer med. - De to Voksne paa Banken „kommer til" at kikke i hinandens Papirer. - Følgen er, at de kommer op at skændes og gaar over til Haandgribeligheden. De øvrige blide Skabninger skiller dem ad. - Det kommer til en Forklaring.

30.) Hævn! Man ser et Billede af otte Snese (!) Hænder, der holder hvert sit Brev i Haanden. Derpaa otte Tusinde Hænder, der ryster i Luften. -

31.) Krigsraad. Den holdes Generalforsamling, som ikke fører til noget afgørende Resultat, da alle vil tale paa samme Tid. - Imedens de gestikulerer og skriger, kommer Ingrid „ilsfærdig" forbi. Hun standser og spørger, hvad der er iveien. De forklarer hende det allesammen, og hun fatter, hvad hun i Forvejen ved.

32.) Jeg skal skaffe Dem Hævn. Hun overtager Ledelsen og gennem de andre Bøger Træer og Buske, ser atter hun sig paa Banken. Fælden er sat! -

33.) Offret ankommer. Udenfor Frederiksberg Have. Frits kommer sættende i en Bil. Han er elegant udklædt og har en stor Buket Blomster. Han betaler. - Ser paa sit Ur og skynder sig ind. -

34.) Paa Vej. Man ser Frits skynde sig afsted. Det er tydeligt, han har anden Samvittighed, han se igen paa sit Ur.

35.) En halv Time forsent. Man ser hans Haand og Uret. Klokken er halvto. -

36.) Krigsskueepladsen. Fritz kommer til Stedet, standser og ser sig om. – Se paa sit Ur, kikker igen til alle Sider. Tager et Lommetørklæde frem og retter paa Slipset, saa børster han Støvet af med sit Lommetørklæde. – Da han er færdig, opdager han Ingrid paa Bænken. Han sender hende et langt Blik, hun smiler til ham. – Han bliver livlig og begynder at trippe med Benene, saa ser han sig – får en Sikkerheds Skyld – endnu engang om, og sender hende en Reflexlegn af Betrygelsesblikke. Hun ser betaget paa ham. – Han sætter sig paa Bænken. – Hun ryster lidt vrag, han flytter sig langsomt efter Hun rykker længer bort.

37.) Byllet-grubs. Bænken i stort Billede, hendes Haand ligger slap og hengiven hen, hans kommer krybende med smigrende Fjed og krogede Fingre. den lagger sig flodt ned og kurer og ælgter som over hendes i et Rovdyrspring.

38.) Endelig. Han rykker helt hen til hende og talker med dramatiske Helteberøgelser sin brændende Kærlighed. – Hun smiler sig ova ham. Han kan hun smiler bekræftende. Han breder sit Lommetørklæde ud paa Jorden – for ikke at ødelægge sine Benklæder. Saa knæler han og rækker helt Buketten.

39.) Nemesis. Luften sønderrives af dæmonisk Kvindelighed. I det Store skaber 8 harmdirrende Furier løs paa ham. De griber ham, skaar ham, river ham, krydser ham, smider ham ned paa Jorden og kvæler ham. – De danner et Tæt Kreds om ham til den ene Side, saa man ikke kan se ham. – Hun ser dog de en Arm eller et Ben i Luften. – Jomen kommer kaj ned fra Træet, tager Buketten og giver den til Ingrid, og de er gaar deres Vej. – – – De smiler ad

40.) Slut paa Legen. De andre gaar hver til sit. I Midten, hvor Fritz var, ligger en lille Bunke Stof, Klæder og Ben. – En Havemand kommer gaaende, standser, ser paa Bunken og vinker med Haanden. – Der kommer en Fejekone med en Kost og fejer Bunken ud. –

(Eventuelt denne Slutning.)

40.) Hanne fuldbyrdet. De andre gaar, og Fritz bliver liggende. Han ser sønderrevet, han ser ud som strittende Hoer og mavet. Han har et bloat Øje. – Han vakler hen mod Banken. – Bag Banken en Tavle med Reglement. – Havebetjenten kommer. Standser og læser paa Reglementet, som ses i forstørret Billede

„Berøsede og kurvet klædte Personer tilstedes ikke Adgang til Haven."

Fritz løgn i Krebsen og vises ud. – Til almindelig Morskab for Publikum i Parken.

Nick Knatz